

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Vita S. Lamberti Martyris, Episcopi Tvngrensis: Leodiensis Ciuitatis, & Ditionis Divi Tvtelaris

Roberti, Johannes

Leodii, 1633

Capvt XXII. Lambe[r]tvs cum suis pro Veritate obruncatur.

urn:nbn:de:hbz:466:1-44084

agmen præcedit, fiducia gnaritatis
 locorum, nocturnus iter ingressus,
 & furtiva celeritate, cum prima luce,
 domui Sancti Pontificis, cædes, &
 sanguinem anhelans, castra applicat.

CAPVT XXII.

LAMBETVS cum suis pro Veritate
 obtruncatur.

EO IPSO tempore quò impio-
 rum cohors dira illa cõsilia agi-
 tabat, & innocentissimi hominis
 cruorem sitiens, in eum arma expe-
 diebat: LAMBERTVS de more nocte
 insomnem in precibus ducens, ipse
 Sacerdos, & hostia, DEO sacrificium
 sese offererebat, crudo ferro, à crudio-
 ribus, & crudelioribus sicarijs mox
 mactandus.

LAMB.
 noctur-
 nus præ-
 catur.

Præfaga imminentis mali, dicam,
 an boni? eius mens, in nullo acquies-
 cebat, nisi in eo, in quo cælestes
 mentes æternum acquiescunt. Tota
 familia, alto sopore depressa dor-
 miebat,

K

miebat,

miebat, cum interea bonus Pastor, Gregi inuigilans, de eorum salute fatagebat.

*Ad eas-
de pre-
ces fa-
miliam
sopitam
excitat.*

Imminēte aurorâ, omnes excitat, ut, antiquo Ecclesiæ ritu, solemnes Preces funderent, quas Matutinas appellamus. Iis persolutis, fatiscen- te naturâ, necessitati paulisper cedit, & in somnum resoluitur: domesti- cis quoque, absoluto orationū pen- so, lectulum repetentibus.

*Excubi-
tor Do-
donis
globum
vicinum
nuntiat.*

Vigilabat ex omni numero, cui excubiæ commissæ, vnus, cui Baldo- ueus vocabulum. Is, luce iam albi- cante, Dodonis cohortem, domui iam proximam conspicatus, cæteris nuntiat, pro foribus astate armato- rum turbam, quam dubium non sit, in Episcopi exitium comparatam.

*LAMB.
arma
arripit.*

Ad eum nuntium, trepidi omnes exiliunt, & obuia tela, tuendæ vitæ, corripunt. Excitatur LAMBERTVS: qui in præsentissimo periculo, natu- râ monente, & pristinæ fortitudi- nis militaris memor, gladio dextram
armat,

armat, vel iniquam vim propulsaturus; vel non inultus moriturus. Sed mox, Episcopum se, non militem, recordatus, seipsum increpitās, Hoc cinea est, inquit, quod toties decantasti, *Iacta cogitatum tuum in Dominum?* Hoc cinea, *Hi in curribus, & hi in equis; nos autem in nomine Domini Dei nostri invocabimus?* Valeat ferrū, quod Dodoni potius conveniat, quàm LAMBERTO. Abijcit igitur *& mox ferrū, vno DEO fretus, & suis omnibus suadet, vt idem præstet. Sed nec tam cito, nec facile persuadet.*

Andoletus in primis, & Petrus eius necessarii, nobili stirpe, iuventâ feroces, & armis adsueti, ferociter parant resistere, & totam familiam ad idem decus hortatur. Itaq; iam fores referant, vt vltro in hostilē cuneum, pauci in plures irruant. Sed accurrens LAMBERTVS, Siccine, ait, *faciant, Filij, Patrem non imitami?* *ficcine suos hortatur:* ne hætenus tam subiecti, nunc, cum maximè opus, non paretis?

illi ab-
nunt:

At flagitium est, aiunt, te, optimum Parentem nostrum non tueri: scelus est, te in hoc extremo periculo deferere: grande piaculum est, te oppositis corporibus nostris, non eripere quod in nobis est, furori impiorum. *Sed Ma*rum. *Absit, absit, inquit, d' viscera* gistri o-
mea. Neque tempus iam, neque immi-
ratione nens discrimen, his defensoribus eget.
persuasi. Testor consciam mētem meam, nihil iam a vobis mihi gratius praestari posse, quàm ut Martyrij palmam, quæ iam in manu est, ne mihi per falsam caritatem eripiatis. Quin vos omnes obtestor, ut, qui hætenus ad eò fideliter, & constanter, viventi obsecuti estis, morientem, commorientes ipsi non deseratis. Scio, vos amoris mei eam defensionem parare: sed velim vos mihi credere, nunc, si unquam aliàs, serid, & ex animo loquenti, nullà re vos mihi magis gratificari posse, quàm si una mecum, pro optimà causà, pro veritate, inquam, pro matrimonij Regij honestate, pro DEO, & Christo eius, vitam generosè modò ponatis, qua aliàs,

aliàs, cum minimè expectetis, per summum fortasse dedecus proiicienda sit. Date hoc amori meo, cui video vos velle obsequi: date caritati Christi, unici Magistri nostri, & eius Sanguini pro vobis fuso, sanguinem liberaliter refundite: date denique vitæ beatæ, & æternæ, pro quâ adipiscendâ, miseram, & momentaneam perdere ne parcitote.

His verbis, cælesti ardore à Pontifice prolatis, cedere omnes, & accensi animis, nihil æquè optant, atque vitam, sanguinemque DEI causâ profundere. Et quidem præ reliquis, Petrus, & Andoletus, à Sancto sibi ignosci, & peccata fassî, ab ijs absolui rogant. Ille successu lætus, cum omnes Episcopali potestate noxijs soluisset, generosè expectare iubet animorû per vulnera, è mortali carcere egressum, & in æterna cælorum palatia, beatum ingressum. Ipse in intimum conclauē se penetrat, & extremum Gregi suo officium, per preces diuino amore ar-

tandem
parent.

LAMB.
preces
repetit,
ysq; in-
mota.

K 3 dentes, tur.

dentis, perfoluere aggreditur: simul pro Principe, & immixtis percussoribus, intentius orans, & eorum sceleribus ignosci postulans: quibus & ipse ex animo ignoscere, in ultimo illo agone, non fide potestabatur, ut ipse sibi à summo Iudice ignosci, eius tribunali iam iam sistendus, postularer.

*Dodonis
turba
irruunt,*

*& oc-
currētes
bruci-
dant.*

Inter hæc Dodoniani domus portas ariete prosternere, furiosè irrumperere, obuium quemque, nemine resistente, prosternere, omnes, vice pecorum odtruncari: è quibus Petrus, & Andoletus, quanto antè fereciores, tanto iam ad vulnera paratiores, primi cadunt. Alij super alios secuti, oppositis pectoribus, infestas cuspides læti excipere, & Magistri monitu, & exemplo, carnificibus suis veniam à clementissimo DEO precari.

Patratâ iam omnium domesticorum cæde, solus supererat Paterfamilias, quem præ omnibus perditum

cum cupiebant. Eum cum nuf- LAMB.
quam in turbâ vidissent: clamant, *undique*
fugâ sine dubio salutem quæsiuisse. *quæri-*
Itaque mutuo hortati, ad inuesti- *tur,*
gandum effundi: pars vicina domus
circumspicere: alij per viarum nota,
& ignota diuortia discurrere, & fu-
gentem longius insequi.

Sed qui intra domicilium re-
manferant, occultatum vbiq; oc-
cultiore in antro arbitrati, angulos
omnes, omnia cubicula, solaria, pe-
nuaria lustrant, nec nisi conglobati,
& ferri aciem prætendentes, metu
insidiarum. Ne quid intentatum,
aut non perquisitum relinquerent,
non defuit, qui in ipsa domus tecta
euaderet, si fortè prædam reperiret,
quam cruento animo vestigabat.
Atque ecce, dum furibundus omnia
circumspicit, videt LAMBERTVM, *eademq;*
passis, crucis in modum, brachijs, *reperit*
humi, quàm longus erat, porre-
ctum, necem expectantem. Hic
ille carnifex, tamquam ferâ reper-

*configi-
tur.*

tâ, exultans, & hastile quassando
crispans, costas sacrosancti hominis
transadigit, & ruptis candidissimis
pectoribus, cor illud, totius Diuini-
tatis domicilium, configit: ac sic an-
helanti animæ iter in beatæ æterni-
tatis arces aperit.

*LAM-
BERTI
vita
breui-
arium.*

Hunc sanctissimæ vitæ finem ha-
buit heros sanctissimus, dignus, si id
humana conditio ferret, qui nun-
quam moreretur. Quadraginta to-
tos annos Tungrensem Cathedram
tenuit, in summâ temporum varie-
tate nusquam euarians, semper sibi
similis. Ipsa quoque extrema ætas,
senecto corpore, animo viuido
semper, & erecto fuit. Dubites,
maior in agendo fuerit, an in perfe-
rendo.

A Sanctis Landoaldo, & Theo-
dardo, illo, Confessore; hoc Marty-
re, institutus, vtrumque accurratâ
imitatione expressit. Ab ipsâ pueri-
tiâ, suis affectibus, ratione dirigente,
imperauit: quod indicatum à Deo
videtur,

videtur, dum ei ignem, atque aquam obtemperare voluit; nam & ille vestis sinum non vssit; & ista è loco arido opulenta exilijt. Non contentus Ecclesiam suam optimis præceptis informare; exemplis fulcire: eam non parum amplificauit, adiunctis Taxandris, finitimisque populis.

Amicis vsus est, & Sanctis: Willibrordo, Huberto, Odâ, Landradâ, alijs: quorum partem virtutibus imbuuit, & ad mundi vanitates calcandas incitauit. Regibus, & Principibus, ob vitæ innocentiam, carus fuit, iucundusque. Nec minus magnos, & potentes, infestos expertus est. Ab Ebroïno, Pharamundo, Alpaïde, Dodone, vexatus, vel fugiendo, vel latendo, vel ferendo, (quod nobilissimū vincendi genus est) victor fuit. Pipinus, quamdiu intra Christiani officij cancellos stetit, erga illum affectus fuit, vt qui maximè: vbi per execratam vitam, DEO inuisus factus est; protinus etiã LAMBERTO

K 5

inimi-

inimicum se præbuit. Denique, vitæ solitariæ, & actuosæ perfectum Exemplar, cum vitæ finem inuenit, quem audisti xv. Kal. Octob. Christi Domini anno sexto, & nonagesimo supra sexcentissimum, cum ætatis annum ageret sexagesimum primum. De loco, in quo gratissima hæc hostia DEO, cecidit, iam dixi fuisse Legiam, & in eâ conclauetimum, consciuum tot orationum, meditationum, & tot diuinarum gratiarum, quæ sacrosancto homini cælitus, liberalissimâ Numinis manu superfundebantur. Ita de conclauet constanter Authores scriptum reliquere.

Vnus Nicolaus intra SS. Martyrum Cosmæ & Damiani ædem, & ante Aram, percussus scribit: quod omnino credibile censeretur, nisi cæteri contrarium assererent, quibus assentiri rectius est, & maximè Godeschalco, qui eo ipso tēpore vitam ducebat, & cum pluribus S. Martyris

*Locus,
in quo
LAMB.
crucida-
tus.*

vis domesticis coram egit.

Multò etiam minus Pictorum, & Sculptorum (qui sibi quiduis audendi potestatem arrogant) probanda imagines, qui eum nobis in sacro habitu, & apparatu, ut sacrificantem, effingunt. Quis enim credat, vixdum à somno excitatum, intruentibus iam latronibus, ea Mysteria aggressum, quæ manifestò cerneret, se non posse absoluerè: & quæ secum impiorum ludibrijs, & sacrilegijs, certò exponeret?

Fuso tot sanctorum sanguine, ad prædam vertuntur sicarii, sed præter eorum expectationem, modicam illam, & tenuem. Nam neque illud perpetuum Episcopi domicilium erat: & in ipsâ eius ordinaria Sede, Traiecti, non magnæ rei supellex erat, qui frugalitatem semper, & parsimoniam, in re familiari adamasset. Sed tamen, quidquid illud fuit, avidissime diripuerunt: neque minorem in rapacitate futuro-

An Sacrificans occiderit?

Non videri.

Præda Suaris medicæ.

156 VITA S. LAMBERTI
rem quàm antea, in eade crudeli-
tatem, ostenderunt.

CAPVT XXIII.

*Mira quadam post LAMBERTI
eadem.*

SOLVTA Sanctissima illa Anima
mortali corpore, emicans ad im-
mortales sedes, æternùm triumphat-
ura, multo cum beatorum Ange-
lorum comitatu, & ambitione, tran-
slata est.

*Angelo-
rum in
LAM-
BERTI
Excessu,
concen-
tus.*

Hoc, quod de Angelis dixi, non
modò ideo credendũ, quòd ita cum
talibus fieri amat, & passim exempla
in Sanctorum excessu, obuia sunt:
sed quod constat, à pijs hominibus,
qui tum adiuuebant, auditos fuisse,
cælestem harmoniam, modulatis di-
uinum in modum, vocibus, concin-
nètes. Hoc magnũ. Sed istud maius,
certè rarius, quod iam subiungo.

Beati Apostoli Sedē Romæ tum
habebat Pontifex Sergius, Sanctitate
clarissi-